

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 14Co/66/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8711202977
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Majerník
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8711202977.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: B. S., nar. XX.X.XXXX, bytom A. XX, právne zastúpeného Mgr. Marošom Ježíkom, advokátom, Mnoheľova 17, 058 01 Poprad, proti žalovanému: B. S., nar. X.X.XXXX, bytom A. XX, právne zastúpeného Advokátska kancelária Hudzík - Novýsedlák Partners v.o.s., Mnoheľova 830/15, 058 01 Poprad, IČO: 47 232 510, o určenie vlastníckeho práva s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Poprad č. k. 7C/36/2011-104 zo dňa 10.4.2013, zhodou hlasov členov senátu takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti t.j. vo výroku o trovách konania.

Žalobkyňa je p o v i n n á zaplatiť žalovanej na účet jej právneho zástupcu Advokátska kancelária Hudzík - Novýsedlák Partners, v.o.s. trovy odvolacieho konania vo výške 20,26 Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil. Uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť žalovanej trovy konania v sume 315,74 eur na účet jej právneho zástupcu v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

V rozhodnutí vychádzal zo zistenia, že konanie je potrebné zastaviť podľa § 96 O.s.p. z dôvodu, že žalobkyňa na pojednávaní dňa 10.4.2013 vzala návrh v celom rozsahu späť a žalovaná so späťvzatím návrhu súhlasila. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 O.s.p.. V danom prípade žalobkyňa vzala návrh späť bez uvedenia dôvodu, pričom k mimosúdnemu usporiadaniu sporu medzi účastníkmi nedošlo. Žalobkyňa preto nesie procesné zavinenie na zastavení konania, a tým na účelne vynaložených trovách, ktoré vznikli žalovanej v tomto spore. Prvostupňový súd preto zaviazal žalobkyňu zaplatiť žalovanej náhradu trov konania v sume 315,74 eur, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia.

Proti tomuto uzneseniu v časti náhrady trov konania včas podala žalobkyňa odvolanie. V dôvodoch odvolania uviedla, že vzhľadom na svoj vek a zhoršujúci sa zdravotný stav a po oboznámení sa s notárskymi zápisnicami o vydržaní pozemkov žalovanou, s ktorých obsahom sa dovtedy nemohla oboznámiť rozhodla svoj návrh na začatie konania zobrať späť a v konaní nepokračovať. Vzhľadom na túto skutočnosť, ako aj doposiaľ súdom zistený skutkový stav v predmetnej veci má za to, že sú splnené podmienky na to, aby súd z dôvodov hodných osobitného zreteľa nepriznal žalovanej náhradu trov konania a to celkom alebo aspoň sčasti. Uviedla, že je starobná dôchodkyňa a jej jediným príjmom je starobný dôchodok vo výške 369,90 eur a jej súčasná majetková a sociálna situácia odôvodňuje, aby súd v otázke náhrady trov konania aplikoval ust. § 150 O.s.p.. Navrhla, aby odvolací súd výrok o náhrade trov konania zmenil tak, že náhradu trov konania účastníkom nepriznáva.

Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že žiadne skutočnosti uvádzané žalobkyňou nie sú skutočnosťami hodnými osobitného zreteľa podľa § 150 O.s.p., preto navrhla, aby odvolací súd potvrdil napadnutý výrok uznesenia o náhrade trov konania a zaviazal žalobkyňu na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 71,37 eur.

Pretože odvolanie smeruje proti uzneseniu a len proti výroku o náhrade trov konania, prejednal odvolací súd toto odvolanie bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.). Odvolaním nebol dotknutý výrok uznesenia súdu prvého stupňa o zastavení konania. Tento výrok rozhodnutia súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť a tak ho nebolo možné v rámci odvolacieho konania preskúmať (§ 251 ods. 4, § 159 ods. 1, 3, § 167 ods. 2, § 206 ods. 2 O.s.p.). Pri preskúvaní odvolaním napadnutej časti uznesenia bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený toto uznesenie preskúmať z iných dôvodov, než ktoré boli výslovne uvedené v podanom odvolaní. Výnimkou by mohli byť len vady konania, pokiaľ by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 1, 3 O.s.p.). Po takomto preskúvaní napadnutej časti uznesenia, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že odvolaniu žalobkyne nie je možné vyhovieť.

V danom prípade došlo k zastaveniu konania preto, že žalobkyňa vzala návrh v celom rozsahu späť.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že ak došlo k zastaveniu konania, v zásade žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania. Možnosť, aby niektorému z účastníkov konania bola uložená povinnosť nahradiť trovy konania nastáva až vtedy, ak sú v danom prípade zastavenia konania splnené podmienky uvedené v ustanovení § 146 ods. 2 O.s.p.. Ustanovenie druhého odseku § 146 O.s.p. je v pomere k prvému odseku špeciálnou úpravou a preto súd, ktorý o trovách konania rozhoduje, musí v prvom rade skúmať existenciu procesných podmienok uvedených v druhom odseku citovaného ustanovenia a v prípade, ak zistí existenciu týchto podmienok, musí o trovách konania rozhodnúť podľa druhého odseku, teda musí uložiť niektorému z účastníkov konania povinnosť nahradiť trovy konania (ak trovy konania vznikli, a ak boli riadne uplatnené).

Ustanovenie § 146 ods. 2 O.s.p. ukladá povinnosť nahradiť trovy konania tomu, kto zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie v zmysle tohto ustanovenia je potrebné posudzovať len z procesného hľadiska. Preto, ak v tomto prípade vzala žalobkyňa návrh v celom rozsahu späť, možno konštatovať len jediný záver a to, že predmetný návrh žalobkyne bol podaný (objektívne) nedôvodne, a že k jeho späťvzatiu došlo v dôsledku jej procesného zavinenia. Preto jej podľa prvej vety § 146 ods. 2 O.s.p. vznikla povinnosť uhradiť žalovanej trovy konania. Späťvzatie návrhu nebolo dôsledkom takého správania žalovanej po podaní žaloby, ktoré by potvrdzovalo dôvodnosť jej podania (§ 146 ods. 2 veta druhá O.s.p.).

Z uvedeného vyplýva, že okresný súd rozhodol vecne správne, keď zaviazal žalobkyňu k povinnosti zaplatiť žalovanej náhradu trov prvostupňového konania, ktoré predstavujú trovy jej právneho zastúpenia.

Pretože odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a žalobkyňa v odvolaní nenamietala, resp. kvalifikovaným a konkrétnym spôsobom nespochybnila správnosť výpočtu priznaných trov konania, resp. trov právneho zastúpenia, odvolací súd sa touto otázkou (výškou priznaných trov konania) nezaoberal.

Podľa § 150 ods. 1 O.s.p. ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Odvolací súd poukazuje na to, že použitie ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p. znamená odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok konania a zodpovednosti za zavinenie, pretože má dopad na toho, kto by mal ináč právo na náhradu trov konania. Aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy, keď sú v konaní naplnené zákonné predpoklady na priznanie práva na náhradu trov konania, avšak z osobitných dôvodov súd náhradu trov neprizná.

Predpokladom použitia tohto ustanovenia je, aby išlo o prípady hodné osobitného zreteľa, posudzované ako na strane toho, komu má byť náhrada trov priznaná, tak aj na strane účastníka, ktorý by bol ináč povinný trovy konania nahradiť. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa sa prihliada predovšetkým na osobné, majetkové pomery, ako aj ďalšie pomery všetkých účastníkov, okolnosti podania návrhu na začatie konania a uplatňovania práva účastníka, postoje účastníkov v konaní, ako aj zohľadnenie dopadu rozhodnutia o trovách konania ako na povinného, tak aj oprávneného účastníka z titulu práva na náhradu trov konania. Uvedené ustanovenie dáva súdu možnosť prihliadnúť pri rozhodovaní o náhrade trov súdneho konania na osobitosti jednotlivých prípadov a má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti.

Na námietku žalobkyne, že sú dané dôvody na nepriznanie náhrady trov konania odvolací súd poukazuje na to, že pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa pri rozhodovaní o náhrade trov konania podľa § 150 O.s.p. treba prihliadať v prvom rade na majetkové, sociálne, osobné a ďalšie pomery všetkých účastníkov konania a treba vziať do úvahy nielen pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale treba zohľadniť aj dopad takéhoto rozhodnutia najmä na majetkové pomery oprávneného účastníka. Významnými z hľadiska aplikácie § 150 O.s.p. sú tiež okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku (práva) na súde, postoj účastníkov v priebehu konania. Použitie tohto ustanovenia musí zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter. Ako dôvod hodný osobitného zreteľa žalobkyňa uviedla skutočnosť, že je starobná dôchodkyňa a jej jediným príjmom je starobný dôchodok vo výške 369,90 eur. K tomu je potrebné poznamenať, že majetkové a sociálne pomery žalobkyne boli predmetom skúmania zo strany súdu prvého stupňa už pri rozhodovaní o jej žiadosti o oslobodenie od súdneho poplatku zo žaloby. Prvostupňový súd uznesením zo dňa 12.10.2011, právoplatným dňa 3.11.2011 žalobkyňu oslobodil od súdneho poplatku nepriznal, nakoľko mal za preukázané, že sa žalobkyňa nenachádza v takej nepriaznivej sociálnej a majetkovej situácii, ktorá by jej neumožňovala zaplatiť súdny poplatok. Na toto rozhodnutie odvolací súd v plnom rozsahu odkazuje. Navyše odvolací súd je toho názoru, že to, že žalobkyňa je starobnou dôchodkyňou a jej jediným príjmom je starobný dôchodok vo výške 369,90 eur, nemožno považovať za dôvod hodný osobitného zreteľa, ktorý by bol relevantným dôvodom na to, aby úspešnej žalovanej náhrada trov konania nebola výnimočne priznaná.

Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ust. § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.. Žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná, preto jej podľa vyššie citovaných ustanovení vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaná si trovy odvolacieho konania uplatnila riadne a včas v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne. Na základe tejto skutočnosti odvolací súd zaviazal žalobkyňu, ktorá bola v odvolacom konaní neúspešná, k povinnosti uhradiť žalovanej trovy odvolacieho konania v celkovej sume 20,26 Eur. Uvedené trovy konania predstavujú trovy jej právneho zastúpenia, a keďže predmetom sporu (odvolania) je zaplatenie trov prvostupňového konania vo výške 315,74 Eur, tieto pozostávajú z tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby, a to za podanie písomného vyjadrenia k odvolaniu v sume 12,45 Eur (základná sadzba tarifnej odmeny určená z hodnoty sporu /odvolania/ podľa § 10 ods. 1 v spojení s § 14 ods. 3 písm. b) Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov

za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, ďalej len „vyhláška“) a z režijnej paušálnej náhrady výdavkov za uvedený úkon právnej služby v sume 7,81 Eur (§ 16 ods. 3 vyhlášky). Trovy odvolacieho konania v celkovej výške 20,26 Eur je žalobkyňa povinná zaplatiť na účet právneho zástupcu žalovanej do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.